Onderhandelingen China â?? Verenigde Staten

Beschrijving

De handelsoorlog tussen de Verenigde Staten en China is opnieuw opgelaaid. President Trump kondigde vrijdag aan dat hij China met een extra tarief van 100% gaat treffen. Dit is zijn reactie nadat China strenge beperkingen instelde op de export van zeldzame aardmetalen. Het lijkt wellicht een gelijke strijd tussen twee supermachten, maar dit is allesbehalve een eerlijk gevecht.

Chinaâ??s strategische zet

China heeft deze confrontatie zorgvuldig voorbereid. De nieuwe regels betekenen dat bedrijven wereldwijd toestemming van Peking nodig hebben als hun producten meer dan 0,1% Chinese mineralen bevatten. Het klinkt technisch, maar in werkelijkheid is het een wurggreep op de westerse industrie. Eerder dit jaar waarschuwden Amerikaanse autofabrikanten al dat ze hun fabrieken moesten sluiten zonder Chinese magneten. De gevolgen waren vergelijkbaar met de stilstand tijdens de coronapandemie.

Zeldzame aardmetalen zijn essentieel voor moderne technologie. Ze zitten in elektrische autoâ??s, windturbines, smartphones en militaire systemen. China controleert vandaag 70% van de wereldwijde productie en maar liefst 90% van de verwerking. Deze dominantie is geen toeval, maar het resultaat van een plan dat decennia geleden begon. Toen de Chinese leider Deng Xiaoping in de jaren tachtig zei dat â??het Midden-Oosten olie heeft, China heeft zeldzame aardmetalen,â?• legde hij de basis voor wat nu een vrijwel onbreekbaar monopolie is.

Verkiezingen op komst

Wat deze situatie anders maakt dan eerdere conflicten, is de timing. Trump staat voor de tussentijdse verkiezingen in november 2026. De economische pijn die China kan veroorzaken, zal zich precies in de aanloop daarnaartoe het scherpst laten voelen. De aandelenmarkten reageerden direct: de S&P 500

kende zijn grootste daling sinds april, en de Dow Jones verloor bijna 900 punten. De markten begrijpen wat veel politici niet willen toegeven: Amerika heeft economisch meer te verliezen op de korte termijn.

China heeft zich sinds Trumps eerste termijn systematisch voorbereid op dit scenario. Het land was tijdens de handelsoorlog van 2018-2019 nog sterk afhankelijk van de Amerikaanse markt. Maar sindsdien heeft Peking bewust zijn economie versterkt en minder afhankelijk gemaakt van de VS. Tegelijkertijd is de Amerikaanse industrie juist meer verstrikt geraakt in Chinese toeleveringsketens voor belangrijke materialen.

Het voordeel van een dictatuur

Het belangrijkste verschil ligt in de politieke systemen. China hoeft geen rekening te houden met verkiezingen of ongeduldige kiezers. Xi Jinping kan zich veroorloven om jaren te wachten. Hij weet dat elke Amerikaanse president uiteindelijk moet afrekenen met kiezers die geen stijgende prijzen accepteren. Peking ziet dat Trump graag een deal wil sluiten, maar de Chinezen weigeren tot nu toe om alle Amerikaanse tarieven en exportbeperkingen op te heffen.

Voor China is dit conflict een principekwestie geworden. Het gaat niet langer alleen om handel, maar om nationale trots en wereldwijde invloed. Het Westen heeft decennialang met minachting naar Chinese ambities gekeken. Nu toont Peking zijn macht op het moment dat het Westen het meest kwetsbaar is.

Geld gaat boven principes

In Amerika gaan principes uiteindelijk over geld. Amerikaanse bedrijven hebben aandeelhouders die elk kwartaal goede resultaten eisen. Ze hebben werknemers die lonen willen en politici die herkozen willen worden. Topbestuurders hebben massaal vergaderingen bij het Witte Huis aangevraagd. Tijdens een bijeenkomst met zakelijke leiders dit jaar durfde niemand Trump lastige vragen te stellen over zijn tariefbeleid, hoewel sommigen dat vooraf wel hadden besproken. Het Witte Huis houdt zelfs bij welke bedrijven kritisch zijn en geeft ze een score op basis van hoe steunend ze zijn. Bedrijven die gefrustreerd zijn over beleid blijven grotendeels stil, ook al zijn ze in privÃ© boos. Niemand wil publiekelijk iets zeggen dat verkeerd geÃ¯nterpreteerd kan worden en tot vergelding kan leiden.

Trump probeert ruimte te creÃ«ren voor onderhandelingen. Hij plant zijn nieuwe tarieven op 1 november, terwijl China pas op 1 december zijn exportbeperkingen invoert. Deze verschillende deadlines bieden beide landen een mogelijke uitweg om de spanning te verminderen. â??Daarom heb ik het 1 november gemaakt, we zullen zien wat er gebeurt,â?• stelde Trump. Maar de Verenigde Staten hebben zich in een hoek laten manoeuvreren. Het duurt vele jaren voordat een nieuw mijnbouwproject in de VS volledig operationeel is. Zelfs als de VS nu massaal zou investeren in eigen winning van zeldzame aardmetalen, duurt het meer dan tien jaar voordat dat echt verschil maakt. China

daarentegen denkt in eeuwen, niet in verkiezingscycli van vier jaar.

Trump wilde in zijn eerste termijn China dwingen tot concessies door economische druk. Nu, in zijn tweede termijn, ontdekt hij dat Peking die druk juist heeft gebruikt om zich voor te bereiden op dit moment. Peking had mogelijk niet had verwacht dat de geplande APEC-top in Zuid-Korea in gevaar zou komen, maar die top geeft China juist een reden om zijn recent genomen maatregelen uit te stellen of terug te draaien. Maar dat zou een gunst zijn, geen nederlaag.

Beide leiders willen een ontmoeting en beide zijn overmoedig, wat het moeilijk maakt om tot compromissen te komen. Trump wil dat China grote hoeveelheden Amerikaanse sojabonen koopt. Xi wil voortdurende betrokkenheid met Trump om de relatie te beheren. Maar de onderhandelingspositie is ongelijk.

De uitkomst ligt voor de hand

In deze handelsoorlog heeft China de langere adem, de sterkere positie en het strategische geduld. Amerika heeft een president die een overwinning nodig heeft vÃ³Ã³r de tussentijdse verkiezingen, een bedrijfsleven dat last heeft van onzekerheid op dit gebied, en kiezers die geen hogere prijzen accepteren. De uitkomst wordt niet bepaald door militaire macht of ideologie, maar door de simpele realiteit dat in geopolitiek, net als bij poker, degene wint die het langst kan volhouden. En China heeft geen reden om te bluffen, het heeft gewoon de betere kaarten in handen.

Han Dieperink, Chief Investment Officer

Disclaimer

Abonneer op deze nieuwsbrief via www.aureus.eu/nieuwsbrief